

2. מתי "וכו" ומתי "וגו"

המלה וכו' מתאימה בפוסקים
אבל בציטוט של פסוקים

נקוט: וגומר¹⁰³,

לך אני אומר

כי זהו הסגנון

הצח והנכון¹⁰⁴.

3. מתי מוסיפים ו' החיבור

כאשר המושך הפסוק

אינו פסוק¹⁰⁵

אלא קשור לעניין,

אזי יש עניין

להוסיף ו' למילת גו'

ולעשותה: וגו'.

וכן לגבי ה-כו' אומרים

שאם הדברים

הם קשורים

בנוסף, את ה-וכו' שבא בסוף הציטוט (ואינו חלק מהציטוט במקור), יש שעושים לאחר הגרשיים של הציטוט. וכך מובן שתיבה זו אינה במקור. לדוגמה: כדאי להקפיד על מאמר התנא באבות: "בן חמש למקרא, בן שש למשנה" וכו'.

103. בד"כ כותבים בקיצור: וגו'.

לחילופין, תוכל לעשות סימון של שלוש נקודות.

104. שוב ראיתי שכך כתב בספר התשבי (ערך 'גמר'), וז"ל: "נוהגין רז"ל בדבריהם, כשמביאין פסוק אחד ואינם משלימין אותו, כותבין 'וגומר'; וכאשר מביאין מאמר מדבריהם ואינם משלימין אותו, כותבין 'וכלי'".

105. "פסוק" = מופסק, מנותק, מופרד. כלומר, ההמשך אינו רחוק ומופסק מהעניין הנידון.